

K-XI-11

Sir Franz der
Zwente, von Gottes
Gnaden erwählter römischer
Kaiser, zu allen Zeiten Mehr-
rer des Reichs, König in Ger-
manien, zu Hungarn, Bö-
heim, Galizien und Lodome-
rien, 2c. Erzherzog zu De-
sterreich, Herzog zu Burgund
und zu Lothringen, Großher-
zog zu Toskana 2c. 2c.

MY FRANC-
SZEK WTORY Z BOŻEY
ŁASKI OBRANY CESARZ
RZYMSKI, PO WSZYSTKIE
CZASY POMNOŻYCIEL RZE-
SZY, KROL NIEMIECKI,
WĘGIERSKI, CZESKI, GAL-
LICYI I LODOMERYI ETC.
ARCY-XIĄŻE AUSTRYI XIĄ-
ŻE BURGUNDYI Y LOTHA-
RYNGII, WIELKI XIĄŻE TO-
SKANSKI ETC. ETC.

Die Erbauung der Welt,
durch Beispiele reiner Sit-
ten und christlicher Tugenden,
als der für Religion und
Staat wichtige Entzweck,
welchen die katholische Kirche
bey Einsetzung und Bestäti-
gung der geistlichen Orden
im Gesichte hatte, läßt sich
nur alsdann mit gegründeter
Hoffnung erwarten, wenn
diejenigen, welche sich dem
Klosterleben widmen, den
Umfang und die Schwere
der Pflichten, die sie auf sich

2

Przykłady nieskażonych o-
byczaiów i cnót chrześciań-
skich, iakoteż ów tak wiel-
ki zamiar dla stanu i Reli-
gii, który Kościół Święty
Katolicki w czasie ustano-
wienia Zakonów duchow-
nych i onychże utwierdze-
nia w najsłotniejszey miał
uwadze, wtedy tylko słu-
sźnie obiecywać sobie moż-
na, iż one stają się zbudowa-
niem dla Świata, gdy ci,
którzy się na życie Klasz-
torne poświęcają, wielkość

neby

01120.
nehmen, genauer kennen, den Werth der Aufopferungen, die sie machen, zu schätzen, ihre Kräfte und Standhaftigkeit dagegen zu prüfen, und hauptsächlich die Unwiderruflichkeit eines Schrittes zu erwägen fähig sind, der keine Rückkehr gestattet, aber oft mit einer fruchtlosen Reue das Unglück eines ganzen Lebens, nicht selten Unordnungen und Vergernisse nach sich zieht, die den klösterlichen Stand in den Augen der Welt, geringschätzig machen. Die Sorgfalt für die Ehre der Religion nicht weniger, als die Sorgfalt für das Glück Unserer Unterthanen in Westgalizien, legt Uns daher die Verbindlichkeit auf, vorzubauen, damit bey einem so wichtigen Entschlusse der Uebereilung oder Verleitung so wenig, als möglich, Platz gelassen, die Bestimmung zum Klosterleben also demjenigen Alter vorbehalten werde, in welchem die Menschen, nach dem Laufe der Natur, zur ernstesten Ueberlegung und Selbstbeurtheilung reif sind, und welches die Gesetze, selbst zur Giltigkeit minder wichtiger bürgerlicher Handlungen vorzuschreiben, für nothwendig erachten.

obowiązkw na siebie przybieranych w swym całym ograniczeniu poznać, czynione z siebie ofiary w przynależnym mieć szacunku, tudzież nad siłami wytrwania, i swą stałością załtawić się, a mianowicie niezwrótność przedsięwziętego kroku dobrze rozważyć zdołaią, który iuż potym niemogąc bydz odwołanym, żal nadaremny, i nieszczęśliwość na całe życie, a nawet nieprzyzwoitości i zgorzenia, stan zakonny w obliczu Świata upodlające, za sobą częstokroć przynosi. Troskliwość zatym o cześć dla Religii przyzwoitą, tudzież staranie się o ulzczliwienie naszych Zachodnio Galicyjskich Poddanych, wkłada na nas obowiązek zapobieżenia temu, ażeby co się tyczy Determinacyi tak wielkiej wagi, popędliwość i uwiedzenie ile możności uchylone, a rezolwowanie się na życie Klasztorne temu wiekowi zachowane było, w którym ludzie podług biegu samej natury, rzeczy doskonałe rozważyć, i siebie samych miarkować zdołaią, to jest wiekowi temu, który nawet ustawy dla osiągnięcia ważności innych czynności Cywilnych prze-

In dieser Absicht verordnen Wir für Westgalizien:

Erstens, daß vor Erreichung des vollen vier und zwanzigsten Jahres, niemand weder als Priester noch Laybruder, in gleichen weder als Chor- noch Layschwester, die Ordensprofession oder die unwiderrüflichen feyerlichen Ordensgelübde abzulegen befugt, von genauer Befolgung dieser Vorschrift auch kein geistlicher Orden von jedwedem Ritus, was derselbe übrigens für eine Einrichtung haben möge, oder welche Befreyung oder Begünstigung er dagegen anführen zu können glaubte, ausgenommen seyn soll. Und ob Wir gleich

Zweitens, in Ansehung der Zeit, da jemand in einen geistlichen Orden eintreten kann, nichts bestimmen, so wollen Wir dennoch, daß, wenn ein in jüngeren Jahren angenommener Kandidat oder eine Kandidatin, vor Ablegung der Profession, mithin vor Vollendung des 24ten Jahres, wieder auszutreten gedenket, der Orden weder Kost-

221
121
pisác za rzecz potrzebną uznają.

Tym więc zamiarem dla Galicyi Zachodniey rozporządzamy:

Popierwsze: ażeby przed osiągnięciem zupełnym Lat dwudziestu czterech, Nikt na Xiędza ani Laika, również ani na Zakonnicę do choru należąca, lub Siostrę, Profesyi składać, ani uroczystych słobów zakonnych, które więcej odwołanemi być niemoga, czynić nie był mocen, niemniey, ażeby żaden w powszechności Zakon duchowny, iakąkolwiek organizacją, lub mniemane co do tego punktu uwolnienie, lub inne Przywileia mający, od naysciśleyszego zachowania ninieyższego przepisu bynajmniey wyłączonym nie był. A chociaż

Powtóre: Nic wzgledem czasu nieustanawiamy, w którym kto do Zakonu Duchownego wstępować może, chcemy iednak, aby Kandydat lub Kandydatka w młodszym wieku może przyięta, iesliby przed złożeniem Profesyi, a zatym przed zupełnym doysciem do Lat 24. znowu wystąpić umyślił lub umyśliła, Zakon

geld

geld für die Zeit seines oder ihres Aufenthalts in dem Kloster zu fordern, noch sonst sich unter was immer für einem Namen, etwas zu pastiren oder zuzueignen befugt sey. Sollte nun

Drittens, eine Ordensobrigkeit oder geistliche Gemeinde, gegen diese Vorschrift, jemanden vor Vollendung des 24ten Jahres zur Ablegung der Profession zu lassen, so soll bey güterfähigen Orden, für jeden Kandidaten die Provinz überhaupt, oder wenn die Annehmung oder die Profession ad locum geschehen ist, das Ordenshaus insbesondere unmittelbar in eine Geldstrafe von 3000 Gulden Rheinisch verfallen seyn, welche zur Verpflegung der Armen gewidmet, und von Unserem Fiskus sogleich, mit Sperrung der Temporalien und andern ordnungsmässigen Zwangsmitteln, auf Unkosten der Uebertreter, einzutreiben sind; von dann derjenige, welcher allenfalls vor der geschehenen Uebertretung die Anzeige gemacht, jedesmahl den dritten Theil zu empfangen haben wird.

od takowey występującej osoby ani pieniędzy za dany stół w ciągu czasu przebywania w klasztorze domagać się, ani pod innym jakimkolwiek tytułem ugody czynić, lub sobie co przywłaszczać prawa mieć niebędzie. Gdyby tedy

Potrzenie: Zwierzchność Zakonna lub Zgromadzenie duchowne, kogo przed skończeniem 24^{go} Roku do złożenia Profesji przeciwko ninieyszemu przepisowi przypuściła, Prowincya na ten czas w powszechności za każdego Kandydata co się tyczy tych Zakonów, które Dobra posiadać mogą, lub też Dóm Zakonny w szczególności, gdy przyięcie lub Profesya z przywiązaniem oneyże do miejsca nastąpiła, karze pieniężney 3000. zł. Ryń. podpadnie, która to kara na sustentacyą ubogich przeznaczona, i natychmiast przez Fisk nasz zafekwestrowaniem dochodów (Temporalium) i użyciem innych do tego celu stosownych podług przepisu frzodków przymuszających, na koszt wykraczających przeciwko ninieyszey ustawie pozyskana zostanie, a z tey trzecia część na tego spadać powinna, który o

Bei

Bei den Mendikanten, welche lediglich von Almosen leben, soll die Zulassung zur Profession vor dem gesetzlich bestimmten Alter, durch das Verboth der nächstkommen- den Sammlung bestraft werden.

Außer dem aber ist der oder die wider das Verboth früher zugelassene Profes, da derselben gegen die Vorschrift des Gesetzes abgelegtes Gelübde ohnehin keine Gültigkeit haben, sogleich aus dem Kloster zu entlassen, wohin sie nicht eher wieder zurückkehren können, bis sie ihrer Seits die vorgeschriebene Volljährigkeit erreicht, der Orden aber seiner Seits in Ansehung des Pönalis, ganz Genüge geleistet hat. So lang demnach

Viertens, die Profession nicht in dem gesetzlich vorgeschriebenen Alter abgelegt wird, bleibt die in einen Orden getretene Person immer weltlich, und genießt in dieser Eigenschaft alle Wohlthaten der weltlichen Rechte, und zwar dergestalt, daß bey etwann erfolgender

123.
nastapionym wykroczeniu przyzwoite uczyni doniesienie.

Co się tyczy Mendykantów, z jałmużny szczególnie żyjących, przypuszczenie do Profesji przed osiągnięciem wieku prawem postanowionego, ukarane będzie inhibicyą zaraz za naybliższym Zgromadzeniem.

Oprócz tego zaś osoba przeciwko ninieyzemu zakazowi wczesniej do Profesji przypuszczona, której złożony przeciw ustawie ślub ponieważ oprócz tego żadney nie stanowi ważności, z Klasztoru natychmiast wypuszczona bydź powinna, do którego nieprędzey powrócić będzie mogła, aż póki przepisanej nieosiągnie wieloletności, i póki Zakon z swoiey strony nieuczyni zadofyc karze, która ninieyzym przepisem wymierzona jest. Jak skoro zatym.

Poczwarthe: Profesja nie w tym wieku, który ustawą przepisany jest, złożona zostanie, osoba, która do Zakonu wstąpiła, jest zawsze osobą świecką, i wszelkie dobrodzieystwa z praw Świeckich pochodzące, w takowym iey stanie służyć oney mają, takdale-

124.
Rückkehr in den weltlichen Stand, alles was dem Orden unter was immer für einem Namen, in Ansehung des Austretenden zu Theil geworden, ohne die mindeste Einwendung, an diesen zurückzugeben, und ein gleiches auch auf den Fall, wenn eine solche Person während ihres klösterlichen Aufenthalts stirbe, gegen die rechtmässigen Erben derselben zu beobachten seyn wird. Wir verordnen ferners

Fünftens, für den Fall, da ein Stift oder Kloster einen Kandidaten aus einer fremden Diözese aufnehmen will, daß nach der in Unfern übrigen Erbstaaten in Ansehung der Kandidaten des Weltpriesterstandes von jeher bestehende Beobachtung, die Stifts- oder Ordensvorsteher einen Kandidaten aus einem andern Kirchsprengel aufzunehmen, nicht anders befugt seyn sollen, als wenn derselbe, nebst den Zeugnissen über seine vorgeschriebenen Studien und anständigen Sitten, zugleich die bischöfliche oder sogenannte Ordinariats-Entlassung in das bestimmte Stift oder Kloster beigebracht haben wird. Da Wir übrigen

ce; iz za powrótem może nastąpionym na Świat, wszystko to, cokolwiek na Zakon z przyczyny występującego spadło, bez najmnieyżey sprzeczki one-muż na powrót oddano bydz powinno, co także względem prawych Sukcesorów zachować będzie należało w tym razie, gdyby takowa osoba w czasie przebywania swego w Kłasztorze z tym się rozstała Światem. Niemniey czyniemy także rozporządzenie, ażeby

Popiąte: W tym przypadku: gdzieby iakowy Fundusz lub Kłasztor którego Kandydata z obcey Diecezji przyiąć chciał, takowego podług zwyczaju w należnych innych Państwach dziedzicznych co do Kandydatów do stanu Świeckoduchownego aspirujących będącego, z inney Jurydykcyi Kościelney Przełożeni nad Funduszem lub iakiego Zakonu nieinaczey przyiąć mogli, aż póki by tenże oprócz Świadectw względem nauk przepisanych i swey obyczayności, zarazem uwolnienia od Biskupa czyli tak zwaney Dimisyyi à Loci Ordinario do wyznaczonego Funduszu lub Kłasztoru nieprzyniosł i nie okazał. Na ostatek

Sech:

Sechstens, Uns zwar verheissen, daß die geistlichen Orden diese nebst so vielen andern heilsamen Wirkungen, selbst auf die Erhaltung ihrer Ehre und Achtung abzielende Vorschrift in vollem Masse pflichtschuldigst beobachten werden; so wollen Wir jedoch, zu mehrerer Befestigung derselben, hiermit ausdrücklich gebothen haben: daß die wider einen der obigen Punkte zum zweyten Mahle vorsehlich handelnde Ordensobrigkeit ihrer obrigkeitlichen Würde verlustig, auch zur Verwaltung eines obrigkeitlichen Amtes für immer unfähig seyn soll.

Demnach wird Unserm Westgalizischen Landesgubernium, den Kreisämtern, Fiskalen und andern Beamten obliegen, auf die genaueste Vollziehung dieser Verordnung ein wachsames Auge zu tragen, und werden dieselben hiermit angewiesen, die wider besseres Verhoffen dennoch zu ihrem Kennnisse gelangenden Uebertretungsfälle jedesmahl bestimmt, und mit allen Umständen an Unser kaiserl. königl. Direktorium zu berichten.

125.
Pozóste: Chociaż ze wżech miar spodziewamy się, iż Zakony duchowne ninieysze przepisy, które oprócz wielu innych zbaWiennych skutków do utrzymania ich własney sławy i wziętości dążą, z najsćisleyszym dopełnieniem swego obowiązku one zachować nieomieszkaia, dla tym większego iednak onychże utwierdzenia ninieyszemi wyraźnie przykazuiemy, ażeby Zwierzchność Zakonna naprzeciw iakiemu z powyższych szczegółów za powtórzonym razem umyślnie wykraczaiąca, z swey dostojności zwierzchniczey złożona, i do sprawowonia Urzędu Zwierzchności za niezdatną na zawsze uznana została.

Obowiązkiem zatym będzie Zachodnio Galicyjskich Rządów naszych Kraiowych, Urzędów Cyrkularnych, Fiskalnych i innych Officyalistów naysćilnieysze mieć oko na iak najsćilneysze wykonanie ninieyszego rozporządzenia, którym się zaleca, ażeby o przestąpieniach nad wśwelkie spodziewanie przecie wydarzyć się mogących, iak tylko o nich powezmą wiadomość za każdym razem dokładnie, i z wśwelkiemi okolicznościami do naszego C. K. Dyrektorium donosili,

126.
Gegeben in Unserer Haupt-
und Residenzstadt Wien, den
ersten May 1797, Unserer
Regierung im sechsten Jahre.

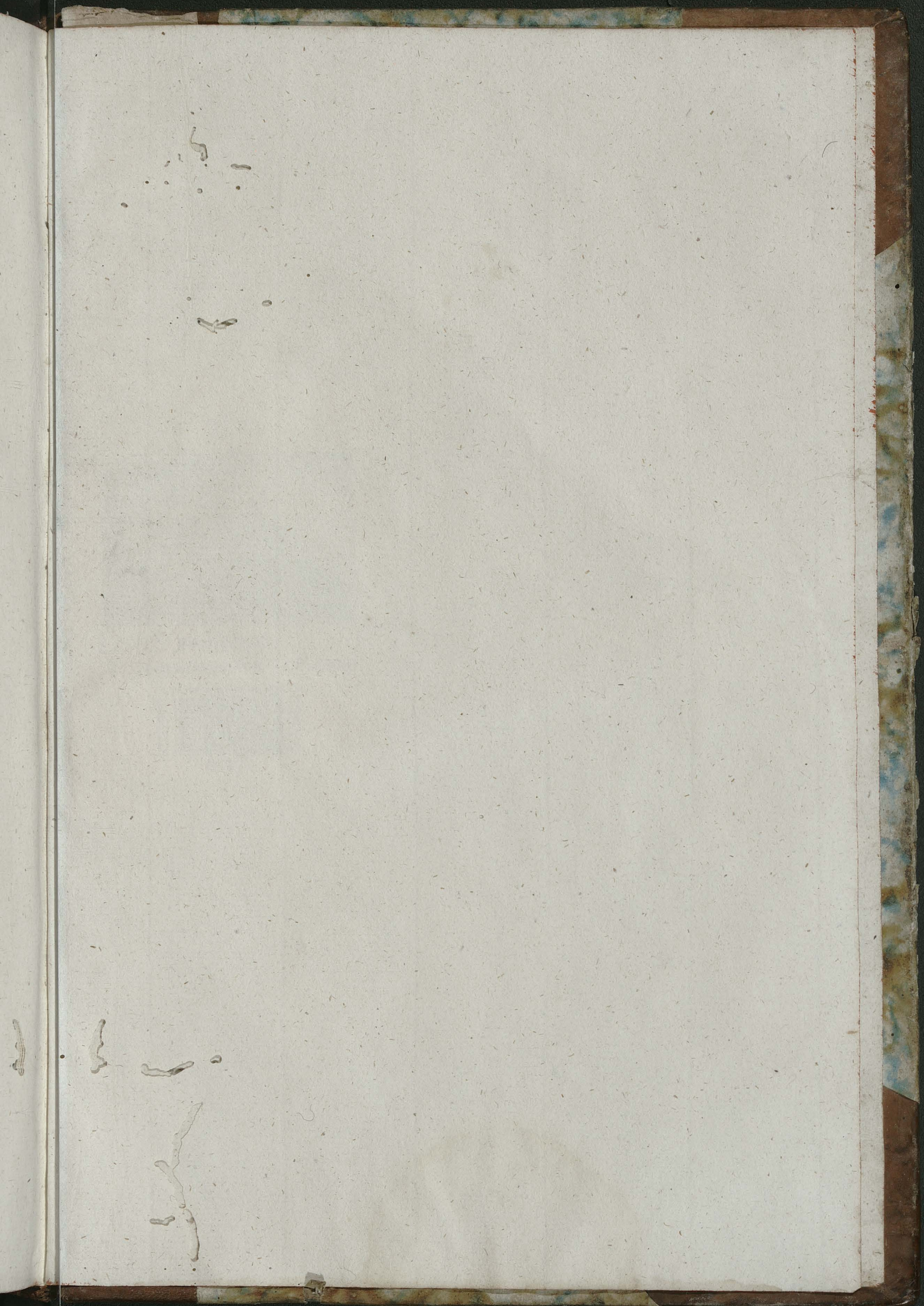
Dan w Stołeczny m y
Rezydencyonalnym Mie-
ście Naszym Wiedniu dnia
1. Maja 1797, Panowania
Naszego Szóstego Roku.

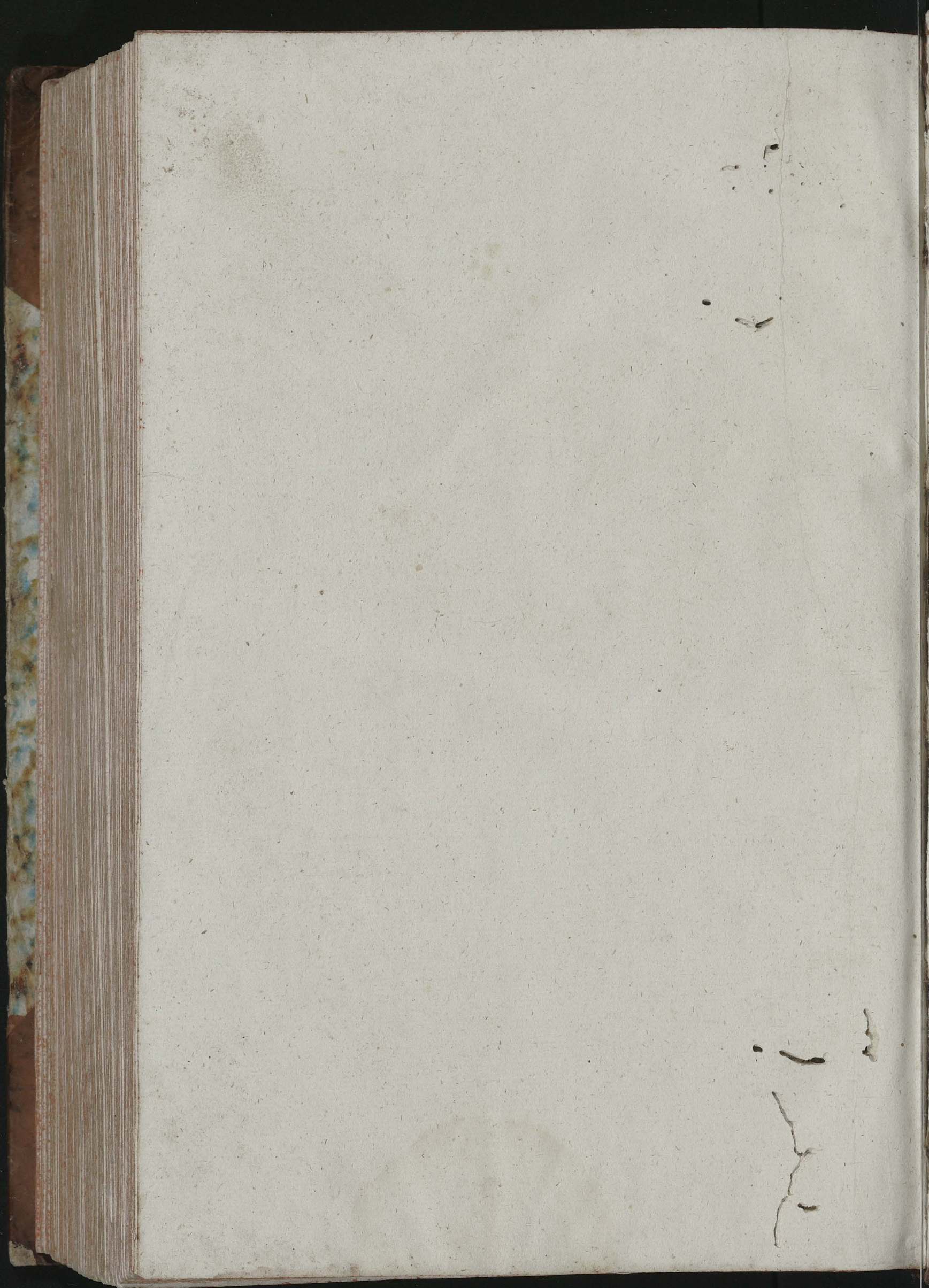
Frantz.

Procopius Comes à Lazanzki,
Regis Bohia Supus & A. A. primus Cancius.

Ad Mandatum Sacrae Cæs. Regiæ
Majestatis proprium
Frantz Anton von Kranzberg.

.XI.11

82243r **Bibliotheca**
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

04943

